

بسم الله الرحمن الرحيم
سَأَلْتُ سَائِلَ خَاسِتٍ خَاسِتُهُ بِعَدَائِي وَاقْتَحَمْتُ شُكْرَهُ آتِيئُهُ رَاوِيًا وَرَايَةً وَقِيلَ
بِرَسِيدٍ بِرَسِيدَةٍ مِنْ شُكْرٍ لَيْسَ نَالِيًا بِعَيْنٍ وَبِأَنَّ بِرَسِيدَهُ نَصْرُ الْخَارِثِ بُوَدُو مَانِدِ
وَيُكَافِرَانِ دِكْرُ جَانِكِ حَقِّ تَعَالَى وَكُرُوَانِ فَارَا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَذَا مَوْلَايَ مِنْ عَيْدِكَ فَامْلِكْ
عَلَيْهَا جَارَةً مِنَ السَّمَاءِ وَأَتَمِّتْ بِعَذَابِ الْبَلَمِ لِكُلِّ فَرِيَةٍ كَمَا كَرِهْتَ كَانَتْ لَيْسَ لَهَا
دَاخِلٌ حَسْبُ أَنْ عَذَابُ جَوْنٍ يَأْتِي بِأَشْيَاقٍ بَارِزٍ وَدُورِ سُدَّةِ الدَّفْعِ بَارِزٍ دَاخِلِ دُورِ
كَرْدِ مِنَ اللَّهِ أَنْزَلِي تَعَالَى ذِي الْعَلَوَاتِجِ خَاصًّا بِدَسْمَانِهَا مَوْجِ بِلَالٍ بَارِزٍ بِعَيْنِ خَلْقِ
أَسْمَانِهَا وَعُشْرِ الْأَقْوِيدِ هَاسِتِ كَنْزِ شِكْرَانِ بِرَمِي آتِيئِ بَنِ حَمِجِ مَعْرَاجِ بِمَجْمُوعِ مَعْرَاجِ بُوَدُو
تَعْرِجُ الْمَلَائِكَةُ بِرَمِي تَوْشِكَانِ وَالرُّوحُ وَجَبْرِيْلُ السَّبْوِي حَمَلُ حَمَلِ بَرِيئِ شُكْرَانِ
فِي يَوْمِ أَنْ عَذَابِ وَاقِعٍ بِشُدِّ مَرَاكَ فَرَا زَادِ رُوزِي كَمَا كَانَ مَقْدَامُ الْحَمْسِيْنَ الْفَسِيئَةِ
كَمْ مَقْدَامُ رَايِ أَمْزُ وَرَجَاهُ مَرَارِ سَالِ بِشُدِّ بَعْضِي بِرَا فَرَانِ دَارِزَ عَانِدِ أَرْسَخِي نَا مَا بِرَمُؤْمَانِ
جَنَانِ نَا يَدِ كَسِي أَرْوَجَاوَرِ رَكْتِ نَا زَكَاوَرِ دَارِ سَانِي دَرِ مَصَالِحِ أَوْرَدِ هَاسِتِ كَفِي يَوْمِ كَانِ
مَعْدَاوَرِ حَمِيْنِ الْفَسِيئَةِ رُوْرِي قِيَامَتِ سِتِ دَرِ كِتَابِ رُكُوْتِ اسْتِ فَعَلِي هَذَا يَعْطَلِي فَرَا زَادِ
فِي يَوْمِ تَعْوِزِ تَعَالَى وَاقِعِ وَبَعْوَانِ دِكْرُ مَوْجِ مَعْرَاجِ وَصَحْبِ عِلْمِ وَفَرُوشِ كَانِ وَرَبِّي رُوْرِي
بِرِي آخِدِ كَرِغْرَاشَانِ بُوَدُو جَاهِ مَرَارِ سَالِ بِيَدِ نَا خَارِجِ مَرُودِ وَرِ مَسَافَتِ اِزْ بِلَالِي سَمَانِ

تأثير من مهم که از شری که کند فعلی است قولی بود بقول تعالی تعوی الملائكة والاول
اجتياز بنام النصارى ولما بعد ليزه الاية فاحصه كصبر اجميلة بر صبر انى صبر كبريا
نيك وان صبرى بود که دروى جرح نباشد و قيل سوالر نما با لقصا لما شكوى ان تقيرا فرندى بود
هفته ساله که چهار ماه با نواج کالت راسته و حسن صورتى و خلق معنوى داشت چون مى
فوت شد خاطر متاثر شد بر سر قبرى متوجهى بودم بخاطر از روحانيت و ان پيت کشت
با دو قبل در ره توحيد شوان رفت راست . يا رضاى دوست بايد يا صوابى فرشتن
و ان ابيات را با ابيات ديگر بخط حيايون خود در پشت کتابى نوشتند بود و بسيار بخوانند
بر در ميدان الا الله شيخ لاله . سر قريه کان نرا الله بر قربان داشتن . چون جان نغمه خوانند
دیده شد دوست دوست . فرشتن را پاى کوبان کوبى ميدان داشتن . چون دوست دوست
بچند موردى که معذوق از جام جان داشتند تقوا علوا و لموى سر و کسان داشتند . و ان سخنها
خواجگ حکيم سناسى عز نوبت رحمة الله عليه اجمعين و نذير بيدار پيستی کاین کا فزان
ان عذاب قیامت را دور مى پيوند قویة قویا و ما ی بینم ان عذاب را نر و یک سینی
کافران می گویند نخواهد بود و ما میدانیم که سزا خواهد بود و بگوهر تکوین السماء کمال کل
ان عذاب نر و یکست و آئینه است در روزى که باشد آسمان همچون من که آتش معنی کلامه
و ما بگوهر تکوین الجبال کالعصن و باشد که آلهما همچون چشم رنگین و نیت شود و کلامه

بازمانده
دفاع
مستفاد